

skal konstatere, at det ærede Medlem er renonce for Grunde i saa Henseende. Det ærede Medlem siger dernæst, at man jo nok kan stemme for det Forslag fra Regjeringens Side, det provisoriske Finanslovsforslag i Egenstab af midlertidigt Finanslovsforslag — saaledes har jeg forstaaet ham. Jeg antager, at han gaar ud fra, at Forslaget for saa vidt er grundlovmæssigt, som at et Forslag om en midlertidig Finanslov er grundlovmæssigt. Man ser, at han i 1886, da der forelaa et Forslag af samme Karakter, erklærede, at han ikke kunde indlade sig paa det Forslag paa Grund af dets grundlovsstridige Karakter, og det var dog Mægen til det Forslag, der nu foreligger. Jeg vil altsaa nu konstatere, at det ærede Medlem vil have os til at stemme for et Forslag fra Regjeringens Side, om hvilket han har erklæret, at det har en grundlovsstridig Karakter. Det er de to Punkter, jeg har at bemærke med Hensyn til det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem er renonce paa Bevis for, at det private Initiativ nu bliver mere kræntet end i 1886, da han tilraadede at forfaste et lignende Forslag. Forsaa vidt man vil betragte det foreliggende Forslag fra Regjeringens Side som et Forslag til en midlertidig Finanslov, er det efter det ærede Medlems egen Udtalelse i 1886 et Forslag af grundlovsstridig Karakter, men det er det, det ærede Medlem nu anbefaler os at stemme for. Med Hensyn til dette, hvem der støtter Reaktionen, da forundrer det mig at høre, at det ærede Medlem anfører os som Støtte for Ministeriet. Hvis det ærede Medlem har læst, hvad Regjeringspartiet siger og skriver angaaende Valgene, saa vil han faae en anden Bested. Jeg tror ikke, at Ministeriet og det ministerielle Parti finder, at dets Standpunkt har vundet Styrke derved, eller at det har vundet Fremgang ved Valgene. Deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Det ærede Medlem tager i saa Henseende fuldstændig fejl, det skulde være Ministeriet hjært at faae Hjælp af Marodører — jeg siger hermed til dem, som ikke ville følge det Flertal, som jeg staar som Ordfører for. Men jeg tror, at der er noget Andet, som Ministeriet sætter mere Pris paa, nemlig at faae Støtte fra en hel Hær, der vender Ryggen til sin Opgave. Jeg har saa ikke videre at sige nu, end at anbefale, at vi

afholde os fra at stemme over et Forslag, der efter Ordførers Mening er grundlovsstridigt, og anbefaler, at vi stemme for det Forslag til en motiveret Dagsorden, som jeg har forelagt, og som jeg ikke gjentagende skal komme ind paa.

Berg: Jeg skal bemærke — blot for at gjøre det ærede Medlem fra Deire (Holstein) en Tjeneste — at han ikke rigtig har læst Spalte 2085 i Tidenden, og hvad der staar angaaende dette Spørgsmaal, og det er bogstavret korrekt og overensstemmende med Sandheden. Hvad det ærede Medlem er kommet til efter den Tid, og hans nye Motiveringer og Forestillinger efter den Tid, efterat han har indledet sin nye Politikk og sine Forhandlinger med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Tvermøes), det ligger aldeles udenfor mit Omraade at følge, forstaa og tage Hensyn til.

Holstein: Der staar i det Numer af Rigsdagstidende, som det ærede Medlem siger til, nemlig Spalte 2084—85, hvor han omtaler, hvorledes Forholdene udviklede sig i 1887, en Fremhøvelse af, at Provisorierne gik i Udvalg. (Berg: Læs det!) Ja, det ærede Medlem skal nok komme til at høre det (Udbrydelse fra Berg og Flere) men saa maa det ærede Medlem høre efter og ikke altid sidde og skjænde saa meget og snakke med de Andre, for slet ikke at høre Noget. Der siger det ærede Medlem, at „da vi kom til 1886—87, da blev det private Initiativ benyttet igjen til Forkastelse, men den ærede Finansminister forelagde sit Forslag i December 1886, altsaa før Opøsningen; da lod man uden et Ord Sagen gaa i Udvalg“ — det ærede Medlem melder Intet om, hvad han selv har gjort, saa siger han videre: Var det ikke stridende mod Folkethingets tidligere Taktikk? Nei, det fandt jo Sted i 1887 i Oktober, da var der ikke Tale om Andet end lade det gaa i Udvalg, men Motiveringen laa naturligvis i Situationen. Man arbejdede den Gang paa Finansbetænkningen for at fremstille for Høire og for Regjeringen, hvorledes den skulde se ud. Det skulde ske paa 14 Dage, det var kort før Jul, og det var meget naturligt, at man vilde have det fremstillet ved Siden af, inden man slog Ministeriets For-